

ת"פ 3088/04/19 - מדינת ישראל נגד חיים קוויתי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 3088-04-19 מדינת ישראל נ' קוויתי

לפני כבוד השופט העמית דניאל בארי

המאשימה: מדינת ישראל
ע"י עו"ד שפי שטרצר

נגד

הנאשם: חיים קוויתי
ע"י עו"ד יעקב ארדיטי לנדמן

הכרעת דין

כללי

1. התביעה מייחסת לנאשם שני אישומים. התביעה מציינת כי מר אוריאל כהן (להלן: "המתלון"), הינו הבעלים של רכב הסעות האוסף לפי לוח זמנים ילדים ומסיעם לפנימיות בהן שוהים. הנאשם הוא אביו של אחד הילדים שהמתלון מסיע במסגרת עבודתו.
2. באישום הראשון נטען כי ביום 28.10.2018 סמוך לשעה 11:39 הגיע המתלון עם רכבו לשדרות יוספטל גיורא 92 בבת ים, לנקודת איסוף הילדים.
3. המאשימה טוענת כי בסמוך הגיע למקום הנאשם רכוב על קטנוע, חסם את דרכו של רכב ההסעות, ירד מקטנועו והחל לקלל את המתלון, זאת על רקע טענותיו בגין אי דיוק בזמנים ואיחור בהסעת בנו וילדים אחרים.
4. בהמשך, אחת המדריכות ששהתה ברכב ההסעה דיברה עם הנאשם והנאשם צעק עליה. בעקבות התנהגות הנאשם כלפי המדריכה, המתלון ירד מרכב ההסעה כדי לדבר עם הנאשם.
5. הנאשם שעמד מול המתלון, תפס בחולצתו וטלטל את המתלון עד כדי כך שקרע את חולצת המתלון ובכך הזיק במזיד לרכושו.
6. בהמשך, תקף הנאשם את המתלון בכך שהכה בראשו במספר אגרופים. כתוצאה מכך המתלון נהדף לאחור, נפל על הארץ ונחבל בראשו, בחלקו העליון האחורי של הראש (החלק הפריאטלי), נפער פצע, חתך

עמוד 1

באורך 4 ס"מ. המתלונן פונה לבית החולים על ידי מד"א לאחר שקיבל טיפול ראשוני במקום.

7. בגין המעשים שתוארו לעיל יוחסו לנאשם שתי עבירות:

א. תקיפה הגורמת חבלה של ממש - עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

ב. היזק לרכוש במזיד - עבירה לפי סעיף 452 לחוק.

8. באישום השני יוחסה לנאשם עבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק. תחילה האיומים יוחסו הן כלפי המתלונן והן כלפי אחראי ההסעות מר רוני שהידי, ובהמשך, בטרם הקראת כתב האישום, המאשימה תיקנה את כתב האישום וייחסה את האיומים רק כלפי מר שהידי.

9. אישום זה מבוסס על שיחת טלפון שהוקלטה והתנהלה לפני האירוע המתואר באישום הראשון. לטענת המאשימה כחודש וחצי לפני אותו אירוע, באותה שיחה, הנאשם פנה למר שהידי כדי להתלונן על התנהלותו של המתלונן.

10. באותה שיחה אמר הנאשם "...רוני לא חזרת אלי, לא שום דבר, הילדים בבית, יש לך עובד בן אלף זונה בן שרמוטה, שהשטן לא ברא..." "תקשיב פעם הבאה אני שובר לו את המפתח והוא לא ייסע ולא שום דבר..." "..." הוא יזדיין או שאני אזיין אותו אחד מהשניים..." "תדע לך אני אזיין אותו הרבה מתלוננים עליו..." "פעם שעברה הוא בכה לי, הוא בכה לי הבן זונה שאני לא ארביץ לו הזונה הזאת..." "יש לך עובד קבלן זין, אני כמעט, תקשיב יה שרמוטה, את האוטובוס אני משבית לו, הוא לא יעבוד, יא בן זונה, אני אזיין אותו..." "את כל העבודה אני אזיין לך, אני אשבית אותך אתה תצטרך נהג גם אותך יה שרמוטה יה בן זונה..."

11. הנאשם כפר בעבירות המיוחסות לו. הוא אישר את החלק הכללי לעניין תפקידו של המתלונן ואת מעמדו כאב של ילד המשתמש בהסעה.

12. הנאשם כפר כי חסם את דרכו של רכב ההסעה וכי קילל את הנהג. ב"כ הנאשם מסר כי מרשו הלן על כך שלא התקשרו אליו להודיע על מועד הגעת רכב ההסעה. הנאשם טען כי המתלונן תקף אותו ולכן נאלץ להגן על עצמו תוך כדי ניסיונו לעצור את המתלונן. עוד טען כי בעקבות כך, החליק האחרון ונפל מבלי שהנאשם גרם לכך.

13. לגבי האישום השני טען הנאשם כי השיחה התקיימה ביום 31/12/2017 והכחיש כי הושמעו דברי איום כלפי שהידי.

14. ב"כ הנאשם ציין כי אינו מוותר על טענותיו לאכיפה בררנית, מחדלי חקירה, נזק ראייתי ופגם בכתב אישום. ב"כ

הנאשם הביע את כעסו על אי בירור מועד קיום השיחה נשוא האישום השני.

מהלך הדין

15. כבר בתחילת הדברים ראוי לציין כי השיחה שהוקלטה בין הנאשם לבין מעבידו של המתלונן התקיימה ביום 31/12/2017, דהיינו, קרוב ל - 10 חודשים לפני האירוע נשוא האישום הראשון.

16. בעל חברת ההסעות רוני שהידי והנאשם מאשרים כי היו ביניהם שתי שיחות באותו יום שהתייחסו לתלונתו של הנאשם נגד המתלונן. השיחות היוצאות מהטלפון של הנאשם למר שהידי מוכיחות כי שיחות אלה בוצעו ביום 31/12/2017.

17. לגבי מועד קיום השיחה הנ"ל, כל המעורבים לא דייקו בדברים שמסרו. בהודעתו מיום 31/12/2018 (ת/11), נשאל הנאשם "לפני האירוע הזה אימת עליך?" והשיב: "אף פעם". הוא נשאל אם מכיר את רוני שהידי והשיב בשלילה.

18. כשהושמעה לנאשם השיחה המוקלטת בינו לבין רוני שהידי, טען הנאשם שהשיחה הייתה לפני שלוש או ארבע שנים ונמנע מלהשיב על שאלות המתייחסות לתוכן הדברים.

19. לעומת הנאשם, המתלונן ורוני שהידי מקרבים את מועד קיום השיחה ליום 28/10/18 וטוענים כי השיחה הייתה בין חודש וחצי לשלושה חודשים לפני מועד זה.

20. כפי שצינתי, הצדדים לא מדייקים לגבי מועד השיחה אולם ברור כי הסטייה המשמעותית ביותר לגבי המועד היא מצדו של הנאשם.

21. האזנה על תוכן השיחה השנייה בין הנאשם לבין רוני שהידי מצביעה על שיחה אלימה ועצבנית ביותר מצד הנאשם. הנאשם הסביר את כעסו בכך ששהידי לא חזר אליו כפי שהבטיח ובכך שמסר על המתלונן פרטים כגון שירותו בקומנדו כדי להפחיד אותו. הנאשם גם טען כי למרות דבריו בהקלטה, בפועל, לא איים לפני השיחה על הנהג המתלונן.

22. כפי שיפורט בהרחבה בהמשך, הנאשם עשה עלי רושם בלתי אמין. אני קובע כי הדברים שמסר בהקלטה מצביעים על כעס מתמשך כלפי הנהג, ומחזק את דבריו הנהג כי בפועל איים עליו בעבר מספר פעמים.

23. לאחר שהשמיע קללות ודברים בוטים כלפי הנהג, הנאשם אמר: "תקשיב בפעם הבאה אני שובר לך את המפתח והוא לא יסע ולא שום דבר". .. "הוא יזדיין או שאני אזיין אותו אחד מהשניים"... פעם שעברה הוא בכה

לי, הוא בכה לי הבן זונה שאני לא ארביץ לו הזונה הזאתי" ... "יש לך עובד קבלן זין, אבי כמעט הרג אותו, אני אהרוג אותו הבן זונה" ... "תקשיב תקשיב יא בן זונה את האוטובוס אני משבית לו הוא לא יעבוד יה בן זונה, אני אזיין אותו" ... "את כל העבודה אני אזיין לך, אני אשבית אותך אתה תצטרך נהג, גם אותך יה בן שרמוטה יה בן זונה" ...

24. סעיף 192 לחוק העונשין המגדיר את עבירות האיומים קובע:

"המאיים על אדם בכל דרך שהיא בפגיעה שלא כדין בגופו, בחירותו, בנכסיו, בשמו הטוב או בפרנסתו שלו או של אדם אחר, בכוונה להפחיד את האדם או להקניטו, דינו - מאסר שלוש שנים".

25. הדברים החמורים ביותר שנאמרו על ידי הנאשם יש בהם איום לפגוע בגוף, בנכסים ובפרנסתו של בעל השיחה.

26. בית המשפט העליון קבע זה מכבר כי לגבי תוכן האיום המבחן הוא מבחן אובייקטיבי. ראה ע"פ 3779/94 **חמדני נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(1) 408; ע"פ (ת"א) 70498/01 **גבאי נ' מדינת ישראל**, פס"מ תשס(1) 667; רע"פ 2038/04 **שמואל לם נ' מדינת ישראל**, ס(4), 96.

27. נוכח הדברים שצינו לעיל אין ספק כי התקיימו היסודות העובדתיים והנפשיים של עבירת האיומים במקרה זה. להשלמת התמונה יצוין כי אין חשיבות לאי הגשת תלונה ע"י המתלונן ובעל החברה בסמוך לאירוע. התלונה הוגשה פחות משנה לאחר השמעת האיומים. לאור כל האמור לעיל מורשע הנאשם בעבירה המיוחסת לו באישום השני. בניגוד לטענות ב"כ הנאשם לא מצאתי כל פסול בהגשת הקלטת השיחה למשטרה. היה מקום לבחון את הדברים כפי שנעשה בפועל על מנת להבין את הרקע לתקרית האלימה.

האישום הראשון

28. כדי להבין את התרחשות הדברים באישום הראשון רצוי לבחון את הגרסאות שנמסרו ע"י הנאשם. הנאשם התייחס לאירועים בתגובתו לצו המעצר שהוצא נגדו ובדבריו לשוטרים שהגיעו לזירה. כמו כן, נחקר הנאשם פעמיים במשטרה והעיד בפני.

29. בתגובתו לדו"ח המעצר **(ת/9)**, שנערך ע"י רס"ר מנגיסטו בלטה, מסר הנאשם: "הוא נפל לבד לא עשיתי כלום" ואילו בדו"ח הפעולה שערך אותו שוטר ביום האירוע **(ת/8)** ציין השוטר כי הנאשם מסר לו "...הנהג לא הודיע לו שהוא הגיע יותר מוקדם ובעקבות זה החלו להתווכח החלו לריב ביניהם פיזית וכתוצאה מכך הקורבן נפל לבד על ראשו והקורבן הוא זה שתקף אותו ראשון" ...

30. בהודעתו הראשונה במשטרה ביום 28/10/2018 **(ת/10)** מסר הנאשם כי פנה למדריכה ושאל אותה מדוע לא התקשרה אתו. הנאשם הוסיף כי הנהג התערב "...הנהג התחיל לאיים עלי הוא קפץ עלי מהמדרגות ואז הוא נפל על הראש זה מה שקרה בינינו, בחיים לא אימתתי עליו" ... "בחיים לא היה לי ויכוח אתו..."

31. בהמשך מסר הנאשם "...היו אנשים באמצע, התחלנו להתווכח ואז הוא נתקע במשהו ונפל וקיבל מכה בראש, זה מה שקרה, לא נגעת בו..." הנאשם הוסיף "...אני לא קרעתי לו את החולצה אני לא נגעת בו ולא חבטתי בו ושום דבר..."
32. בהודעתו מיום 31/12/2018 (ת/11) מסר הנאשם כי ביום האירוע מסר לשוטר שהגיע לזירה כי יש מצלמות אבטחה במקום והשוטר אמר לו שהוא דואג לזה.
33. הנאשם חזר וטען כי לא היו כל איומים בינו לבין המתלונן והוסיף כי היו שני עדים, אחד מהם אבי אסולין שיוכלו לחזק את גרסתו.
34. לגבי האירוע מסר הנאשם "...הוא תקף אותי הגנתי על עצמי...", "...הוא היה במדרגה הוא עשה בעיטת קרטה לפנים שלי זה היה עניין של שניה הוא איבד את העשתונות..."
35. הנאשם ציין כי הוא הדף את הנהג, הוא נשאל כיצד הדף אותו והשיב: "...תפסתי אותו בחולצה והעפתי אותו. אני לא זכרתי כי זה היה מאית השניה..."
36. הנאשם נשאל אם נתן מכות אגרוף לנהג והשיב: "...לא זוכר, אני זוכר שהיה עימות איתו שהוא נתן לי בעיטה הדפתי אותו הוא עף. הבחור הזה שהיה נוכח (הכוונה לאסולין ד.ב) הוא יסביר לך..."
37. בטרם השמעת ההקלטה נשוא האישום השני נשאל הנאשם:

" **ש. לפני האירוע הזה אימת עליו?**

ת. אף פעם

ש. מי זה רוני...

ת. לא יודע..."

38. כשהשמיעו לו את השיחה הנאשם טען כי השיחה היא מלפני שלוש ארבע שנים. נשאל מדוע קילל שתק והוסיף "זה היה לפני שלוש שנים לא זוכר".
39. כשהשמיעו לו את הקטע בו אומר ש - "הרוג את הבן זונה הזה" לא הגיב להערה כי מדובר בדבר חמור והוסיף: "...אם הוא לא היה בועט בי זה לא היה קורה..."
40. הנאשם נשאל איך נקרעה החולצה והשיב: "...תפסתי אותו וזרקתי אותו באוויר הוא נפל אחורה על המדרכה..."
41. בעדותו בפני מסרי הנאשם כי באותו יום לא הייתה לו סיבה להיות עצבני "...האוטובוס לא איחר ולא ברח

לי...", בהמשך מסר הנאשם כי פנה למדריכה ואמר לה: "...למה לא התקשרתם אלי יכולתי לפספס את ההסעה הייתי עם הקסדה על הראש ודיברתי עם המדריכה..."

42. לגבי המפגש עם המתלון מסר הנאשם: "...הוא ירד בצורה מאיימת אלי לא דיברתי אתו ולא היה לי אתו שום דבר... הוא בא בצורה מאיימת כדי להגן על המדריכה הוא בא עם הידיים לכיוון הפנים שלי ואני הגנתי על עצמי...אני לא יודע איזה תרגיל הוא עשה עלי ונפל..."

43. הנאשם טען כי ביקש מהשוטר שהגיע לזירה לתפוס מצלמות אבטחה. הוא הגיש תמונת הזירה שצילם ב- 21/2/2021.

44. הנאשם אישר כי הוא האדם שמשוחח בהקלטה (1/ת) הוא הוסיף כי למרות דבריו בהקלטה הוא בפועל לא איים על הנהג וכי הדברים נאמרו על ידו מתוך כעס.

45. הנאשם טען כי המתלון תקף אותו לדבריו, לא הבינו אותו במשטרה כשכתבו מפיו שתפס את המתלון וזרק אותו. הנאשם טען כי אבי אסולין ראה את האירוע אך נמנע מלמסור עדות כיוון שהילד שלו נמצא בפנימייה.

46. הנאשם העיד מטעמו את הגברת הילה כהן שהייתה מלווה ביום האירוע. עדה זו לא זכרה פרטים רבים ואף לא זכרה כי מסרה עדות במשטרה (8/ס). לגבי האירוע העדה מסרה: "...האבא תפס את הנהג בחולצה ונתן לו שני אגרופים לראש הוא הטיח אותו חזק על הרצפה והנהג שכב ודימם מהראש..." "לשאלת ב"כ הנאשם השיבה העדה: "...הנהג לא תקף את הנאשם..." גם מההודעה שהוגשה ע"י הסנגור עולה כי לגבי ליבת הדברים דברי העדה תואמים את מה שהיא מסרה בפני.

דברי עדי התביעה

47. ממסמכים שערכו השוטרים המעורבים בחקירה עולה כי עדי הראיה לתקרית לא גילו רצון רב למסור הודעות במשטרה. נעשו ניסיונות לאפשר להם להיחקר במקומות הקרובים למקום מגוריהם.

48. מהדוחות הרפואיים שהוגשו וכן מתמונות הצבע של המתלון עולה בברור כי הוא נחבל חבלה של ממש בראשו (ת/ת)(3/ת)(4/ת).

49. רס"ר מנגיסטו מלסה שהגיע לזירה וערך דו"ח פעולה (9/ת), עשה עלי רושם אמין. עד זה נתן ביטוי לדברים שנמסרו לו בזירה ואף רשם את תגובת הנאשם לצו המעצר. אני מאמין לו שלו הנאשם ביקש ממנו לתפוס מצלמות אבטחה, היה מציין זאת בדו"ח הפעולה. לאמור לעיל יש להוסיף כי הנאשם כלל לא הזכיר בהודעתו הראשונה את סוגית מצלמות האבטחה.

50. המלווה שהתקשרה לאשת הנאשם לגבי הגעת ההסעה, הגברת דנה אברהם, העידה בפני ומסרה "...הנהג ביקש ממני להתקשר לאימא של הילד הודעתי לאימא שעוד חצי שעה מגיעים לתחנה...", "...הנהג אמר לי שהוא איים על החיים שלו או משהו כזה..."

51. לגבי התרחשות האירוע מסרה העדה: "...הוא לא איחר, אבל בא כולו נסער ועצבני. הבנתי שעדיף שאני ארד למטה וארגיע אותו. זה לא בדיוק עזר. האבא התנפל בצעקות שלא הייתה לי אפשרות להשחיל מילה. הוא התלונן שלא הודיעו לגבי הגעת ההסעה..." "זה היה קצת מאיים..."

52. בהמשך מסרה העדה "...נהג האוטובוס היה על מדרגות היציאה מהאוטובוס..." "...נהג האוטובוס בא להגן עלי ולנסות להסביר לו שדיברתי עם אשתו... בלי הרבה דיבורים מהצד של הנהג, האבא תפס אותו מהחולצה ומשך אותו מהאוטובוס למטה זה גרם לי להתרחק ואז התחילו בוקסים. לאבא היה מפתח של אופנוע ביד... עמרני (כינוי של הנהג ד.ב.) תוך שניות מהבוקסים נפל אחורה ופתח את הראש...איבד ההכרה..."

53. בחקירתה הנגדית מסרה העדה כי הנהג אמר לה שהנאשם איים עליו בעבר לפני שהגיעו לתחנה.

54. לשאלות הסנגור מסרה העדה כי הנהג לא הגן על עצמו היא הוסיפה: "...אני ראיתי בעיניים שלי שיש לאבא מפתח ביד שעם המפתח הוא הביא לו בוקסים לראש, אני לא יודעת אם הוא נפגע בראש מהמפתח או מהנפילה..."

55. העדה לא יכלה להסביר מדוע בשיחת הטלפון עם המשטרה לא הזכירה כי הנאשם החזיק בידו מפתח. העדה טענה כי היא לא אמרה שאינה יודעת אם המתלונן נפל כתוצאה מהמכות או מאיבוד שיווי המשקל.

56. מעדותו של דני אברצוב שהיה חניך ביום האירוע עולה כי היום הוא לא זוכר היטב את האירוע. מדברי עד זה עולה "...ראיתי שבעל האופנוע דחף את נהג האוטובוס פחות או יותר. נהג האופנוע הביא מכה לנהג האוטובוס באזור הראש (מסמן במצח בקצה הימני של הראש) הנהג איבד שליטה כי זה מקום רגיש ונפל על הרצפה..."

57. העד מסר כי פנה לנאשם ואמר לו "מה אתה עושה", "...ואז הוא ניגש אלי בצורה תוקפנית פחות או יותר..." העד אישר כי לא מצא לנכון להזכיר אירוע זה כשהתקשר למשטרה.

58. בחקירתו הנגדית מסר העד: "...כנראה מתוך לחץ נהג האוטובוס נופף בידיים רוכב האופנוע החזיק מפתחות מה שגרם לבוקס להיות יותר כואב...", "...אני חושב שהוא נפל מהאגרוף העוצמתי..."

59. רוני שהידי בעל חברת ההסעה אישר כי היו לו שתי שיחות באותו יום עם הנאשם. הוא גם אישר כי מסר שהשיחות התקיימו כחודש וחצי לפני אירוע התקיפה. העד מסר כי אמר לנאשם שהנהג שירת בקומנדו כדי להרתיע אותו.

60. המתלון אוריאלי כהן מסר כי הוא בן 70, ציין כי עבד כמורה להתעמלות ובהמשך כנהג. הוא אישר כי בשנים 1969-1970 שירת בצנחנים.

61. המתלון ציין כי יש לו זמנים קבועים בהם הוא מגיע לתחנות ההסעה והוסיף כי הוא ממתין עוד 10 דקות למאחרים. העד מסר "...פעם אחת הוא נכנס אלי לאוטובוס ואיים עלי..."

62. לגבי יום האירוע ציין העד: "...הוא הגיע עם הקטנוע הוא חסם לי את היציאה וירד אלי...", "...הבן אדם לא חשב פעמיים, לא הייתי מוכן לזה הוא משך אותי, הוריד אותי למטה, היו לו ביד מפתחות של אופנוע הוא נתן לי מכה נפלתי ופתחתי את הראש..."

63. העד מסר כי האיום הטלפוני המוקלט היה 3-4 חודשים לפני האירוע. הוא גם הוסיף כי הכינוי שלו הוא "עמרני".

64. בחקירתו הנגדית תחילה חזר המתלון על התיאור שמסר בחקירה הראשית ובהמשך טען כי קיבל 4 מכות אגרופ.

65. בחקירתו הנגדית מסר העד כי הנאשם איים עליו מספר פעמים. הוא הכחיש כי באותו יום מסר למדריכה על איומים נגדו מצד האב.

66. המתלון אישר כי לא היו סימנים עליו ממכות האגרופ, יודגש כי המתלון כלל לא נשאל על בעיטת קרטה שנתן לנאשם.

הערכת העדויות וסיכומים

67. הנאשם עשה עלי רושם בלתי אמין לחלוטין. בניגוד לדבריו שלא היה עצבני התנהגותו הכוללת מצביעה על כעס רב. גם לגבי האירוע הנאשם מסר מספר גרסאות מתפתחות. בזירת האירוע הוא טען כי כלל לא נגע במתלון וכי נפל כתוצאה מאיבוד שיווי משקל. בהמשך הכחיש כי אי פעם איים על המתלון. כשהציגו לו את תוכן שיחת האיומים, ניסה להרחיק את השיחה במספר שנים כדי להסביר את דבריו הקודמים.

68. הנאשם הוסיף גרסה ב- 31.12.2018 כשטען כי המתלון בעט לעברו בעיטת קרטה. בעדותו בפני לא חזר לגרסה זו ובא כוחו כלל לא הציג אותה למתלון.

69. כפי שכבר ציינתי איני מאמין לנאשם כי ביקש שמצלמות האבטחה יתפסו. למרות האמור לעיל נוכח גרסתו הראשונה כי כלל לא נגע במתלון היה מקום לבדוק ביוזמת המשטרה אם היו בזירה מצלמות שתיעדו את

האירוע.

70. עדי התביעה עשו עלי רושם אמין. יש הבדלי גרסאות בין עדי התביעה כיוון שחלקם הבחינו בנעשה בשלבים שונים של התקרית. יודגש כי גם עדת ההגנה מאשרת כי הנאשם הוא זה שתקף את המתלונן.
71. מבחינת הדיוק בפרטים שוכנעתי כי העדה דנה אברהם היא העדה שמסרה את הפרטים המלאים והמדויקים ביותר. עדה זו יצאה לשוחח עם הנאשם ציינה את גישתו העצבנית ואת התנהגותו המאיימת ואת ניסיונו של הנהג להגן עליה.
72. הנאשם עצמו מאשר כי הנהג החל לצאת מהאוטובוס כדי להגן על המדריכה, הנאשם אחז בחוזקה בחולצתו של הנהג (ניתן לראות את הקרעים על החולצה בתמונות ת/2).
73. אני קובע נוכח העדויות האמינות שהושמעו על ידי עדי התביעה כי הנאשם החזיק בידו מפתח וכי מכות האגרופ עם המפתח ביד הגבירו את הפגיעה במתלונן.
74. העדה דנה אברהם ציינה כי אינה יכולה לקבוע אם הפגיעות בראש נגרמו כתוצאה ממכות האגרופ או מהנפילה.
75. הנהג לא זכר את פרטי האירוע. הדבר היחיד שזכור לו הוא משיכת חולצתו ומכה בראשו עם ברזל שגרם לו ליפול. הדברים האחרים שהוא מסר הם שחזורים בדיעבד ואין לבסס ממצאים על פי אותם דברים למעט בסוגית האיומים הקודמים שלא קשורים במישרין לתקרית.
76. לאור הדברים שצינתי לעיל שוכנעתי כי הנאשם איים בעבר על הנהג ואף ציין זאת בעצמו בשיחה המוקלטת.
77. לאחר שבחנתי את מכלול העדויות ונתתי דעתי לטענות הצדדים אני קובע כי הנאשם צבר כעס רב כלפי המתלונן פנה בעצבים למדריכה דנה אברהם. הנהג המתלונן החל לצאת מהאוטובוס על מנת להסביר לנאשם כי ניתנה הודעה על בוא האוטובוס לאשתו. הנאשם אחז בחוזקה רבה בחולצתו של המתלונן שנקרעה, משך אותו היכה בו מספר מכות אגרופ כשבידו מפתח, הדף אותו וגרם לו לנפילה. המתלונן נחבל בראשו ונגרמה לו חבלה של ממש.
78. נוכח כל האמור לעיל אני מחליט להרשיע את הנאשם בשתי העבירות שיוחסו לו באישום הראשון. אני מרשיע את הנאשם באישום השני לאור הנימוקים שפורטו לעיל.

ניתנה היום, י"ב סיוון תשפ"א, 23 מאי 2021, בהעדר הצדדים.